

BEDNARCZYK (1) *sb m*

N sg bedn(a)rczyk.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Syn albo pomocnik bednarza: Jacub zopoczna Bednarczik filius Sobkovey adinstanciam et querelas Adami institoris de Pysdri castus coram officio recognovit LibMal 1550/156.

KN